

Általános tudnivalók

A konferencia színhelye:
„**Urbán Andor**” Református Konferencia és
Üdülőközpont
Parajd, Zsögöd utca 553- Hargita megye

A konferencia részvételi díja

2 szállás (60 lej/éj/fő); **2 reggeli** (12 lej/nap/fő);
2 ebéd (32 lej/nap/fő); **szombati csomagolt ebéd**
(15 lej/fő); **2 vacsora** (26 lej/nap/fő)

A péntek déltől-vasárnap délig résztvevőknek
összesen: **275 lej/fő**

A péntek déli és vasárnap déli ebédet nagyon
pontosan kell tudjuk, mert csak annyit rendelünk,
ahányan igénylik!

Kérjük, akinek van személygépkocsija, jöjjön
azzal, mert a kirándulást **a résztvevők saját autóival**
tesszük meg, és a szabad helyeinken visszük azokat,
akiknek nincs autója.

Kérjük az Erdélyi Kör tagjait ne mulasszák el **évi
tagsági díjukat** a helyszínen befizetni!

Jelentkezés legkésőbb október 20-ig

(feltüntetve a részvétel időtartamát és az igényelt
szolgáltatásokat)

a következő címre:

Bacsoni Szilárdka Kata,

EK titkár

Telefon: **+40 742-059-194;**

mail: szilardka@bacsoni.com,

Cím: RO. 545500

Sovata - str. Principala nr. 120;

Jud. Mures

*Van nekem egy falum. Némelykor, ha lelkemmel burkolom
magam körül, mintha én építettem volna őt, mikor még Isten
szándékában laktam. Máskor meg szülőmnek érzem, aki egy
csillagos estén, szomorú mókás mese utánfogant engem.” (Tamási
Áron – vallomás szülőfalujáról, Farkaslakáról)*

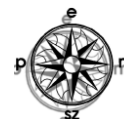

*„ A nemzetek életképességét és hatalmát
ma már nem annyira a nyers erő, nem is
kizáróan a hősiesség, hanem a népek
míveltségi fokozata s szellemi fejlettsége
szabja meg.”
(Orbán Balázs végrendeletéből).*

*„Személyében oly vitéz ember volt, hogy az
Nagy Sándor hadában is az válogatott
vitézeknek számok közzé lehetett volna.”
(Bethlen Gábor, későbbi erdélyi fejedelem
vallomása Székely Mózesről)*

Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem

ERDÉLYI KÖR
konferenciája

SZÉKELY-SÓVIDÉK

Két szék közt – megye határban

Parajd - 2021. november 5 – 7

A konferencia programja

Péntek - november 5

- 13,00 – 14,00 – Érkezés, szállásfoglalás
 14,00 – 15,00 – Ebéd
 15,00 – 15,10 – Megnyitó - Ötvös József- EK elnök
 15,10 – 15,30 – Áhítat - Benedek Csongor unitárius
 lelkész – Szováta
 15,30 – 16,15 – Sóvidék bemutatása - Dr. Barabás
 László- Marosvásárhely
 16,15 – 17,00 – Sóvidéki lázadás - Gáspár Sándor-
 Marosvásárhely
 17,00 – 17,30 – Kávészünet
 17,30 – 18,15 – Sóvidék hitvilága - Szász Tibor
 András ref. lelkész - Felsősófalva
 18,15 – 19,00 – Quo vadis Sóvidék – jövő a turizmus
 - Baczoni Szilárdka Kata
 ref. lelkész, Szováta
 19,00 – 20,00 – Vacsora
 20,00 – Találkozás Sóvidék képzőművészeivel -
 Bocskai Vince, Kuti Dénes, Sánta Csaba

Szombat – november 6

- 8,00 – 9,00 – Reggeli
 9,00 – 9,30 – Áhítat - Fehér Márton római
 katolikus plébános -Parajd
 10,00 – 13,00 – **Művelődéstörténeti kirándulás:**
Szejkefürdő - Mini Erdély;
 Orbán Balázs síremléke;
Farkaslaka - Tamási Áron
 szülőháza és síremléke
 13,00 – 14,00 – Ebéd – csomagból
 14,00 - 18,00 – **Énlaka** - unitárius templom
 (rovásírás); **Siklód** - református
 templom (kazetták)
 19,00 – 20,00 – Vacsora
 20,00 – 21,00 - Kötetlen beszélgetés az Erdélyi Kör
 jövőjéről

Vasárnap – november 7

- 8,00 – 9,00 – Reggeli

11,00–12,00 – Istentisztelet - a parajdi református
 templomban – ígét hirdet: Kántor Csaba,
 az Erdélyi Református Egyházkerület
 püspök helyettese

13,00 – 14,00 – Ebéd, hazautazás

Sóvidék

Valahol a Székelyföld közepén, Marossszék és
 Udvarhelyszék határán létezik egy hosszában-széltében 30
 km-es földrajzi kistérség, amit Sóvidéknek neveznek. A vidék
 névadója a só, ami az emberi élet fontos tápláléka. Ezen a
 vidéken már a rómaiak is bányásztak sót, majd a székelyek
 megtelepedése után századokon át közös tulajdon volt. Az
 1562-es székely felkelés után az erdélyi fejedelmi kincstár
 tulajdona lett, és az Erdélyi Fejedelemség megszűnése után a
 bécsi kincstár kezére jutott. A sóvidéki települések
 történelmét, gazdasági életét meghatározta a só: a bánya
 Sófalva határában van, Szováta a só őrzésére telepítették,
 Parajdot az ide betelepített só fuvarozók alapították,
 Sóváradon biztosították a kitermelt só elosztását.

Tamási Áron (született: Tamás János,
 Farkaslaka 1897.szept.19 –Budapest
 1966. Máj. 26) Kossuthdíjas székely
 magyar író, az ún. népi írók közé
 sorolják. Tanulmányait Farkaslakán,
 Székelyudvarhelyen és Kolozsváron
 végezte. Kereskedelmi Akadémián
 tanult, 1922-ben diplomázott. Nevét is
 ekkoriban változtatta meg Tamás

Jánosról Tamási Áronra. Banktisztviselő volt Kolozsváron,
 majd Brassóban. 1923-ban kivándorolt Amerikába. Írói
 karrierje ekkor indult, *Szász Tamás, a pogány* novellájával.
 Első kötete, a *Lélekindulás* 1925-ben jelent meg
 Kolozsváron. 1926-ban hazatelepült Kolozsvárra. A két
 háború között jelentek meg novelláskötetei, regényei, az
 elsők között *A szűzmáriás királyfi*, *Címeresek*, majd fő műve,
 az *Ábel-trilógia*. (*Ábel a rengetegben*, *Ábel az országban és*
Ábel Amerikában). Kolozsváron *Az Ujság* és az *Ellenzék*
 munkatársa volt. Az Erdélyi Helikon alapító tagja; Külön
 rovata volt a *Brassói Lapokban* „*Tiszta beszéd*” címmel.
 Baumgarten-díjjal tüntették ki. 1944-ben Budapestre
 költözött és parlamenti képviselő lett a Nemzeti
 Parasztpártban. Budapesten halt meg, Farkaslakán temették
 el.

Orbán Balázs (Lengyelfalva, 1829. feb.
 3. – Budapest, 1890. ápr. 19.) író, néprajzi
 gyűjtő, fotográfus. Székelyudvarhelyen
 tanult. 1846 tavaszán családjával
 Konstantinápolyba utazott. Kitanulta az
 órásmesterséget, beutazta a Közel-
 Keletet. Keleti élményeit hat kötetben
 jelentette meg *Utazás Keleten, Kelet*

tündérvilága vagy *Szaif Züliázám* címmel. 1849-től 1852-ig
 Kossuth Lajos környezetében élt Kiutahiában. 1853-tól
 Guernesey szigetén három évet töltött Victor Hugo
 társaságában. Az ő gyerekeitől tanult meg fényképezni. 1859-
 ben visszatért Erdélybe. 1870-től országgyűlési képviselő
 volt. 1887-ben az MTA levelező tagjának választotta.
 Székfoglaló beszédét *A székelyek származásáról és*
intézményeiről címmel tartotta. 1862-től 1868-ig mintegy
 ötszáz székely községet járt be, jegyzeteket, fényképeket
 készítve élete főművéhez: *A Székelyföld leírása történelmi,*
régészeti, természetrajzi és népismereti szempontból . 1868-tól
 1873-ig hat kötetben jelent meg. Budapesten halt meg, családi
 birtokán, Szejkefürdőn temették el.

Siménfalvi Székely Mózes (Udvarhely,
 1553 körül– Brassó, 1603. júli.17.) erdélyi
 fejedelem. Uralkodási ideje: 1603. április
 15. – július 17. Udvarhelyszéki lőfő székely
 unitárius családból származott. Apja literáti
 Székely János, Udvarhelyszék jegyzője és
 János Zsigmond magyar király, majd erdélyi
 fejedelem székely sókamarása, a sófalvi
 sókamara intézője. A fiatal Székely Mózes is
 sókereskedőként kezdte meg pályafutását.

Báthori István seregében 1575-ben a
 szentpáli csatában már a székelyek parancsnoka. Követte
 Báthorit Lengyelországba, végigharcolta a király orosz
 hadjáratát. Hazatérve **1580 táján** Báthory Istvánnak
 köszönhetően a *sófalvi sóbánya kamaraispánja*,
 udvarhelyszék főkapitánya és főkirálybírója. Báthori
 Zsigmondnak belső embere, Báthori Andrásnak, Mihály
 vajdának fővezére volt. 1602–1603 telén Temesváron kapta
 III. Mehmed oszmán szultántól a kinevező okiratot és a
 fejedelmi jelvényeket az erdélyi trónra. 1603. április 15-én
 Hátszegnél egy katonai táborban választották meg az erdélyi
 rendek Erdély fejedelmévé, május 9-én Gyulafehérváron,
 iktatták be. Júliusban a Brassó melletti csatában esett el, ahol
 Basta generális és Radu Șerban havasalföldi vajda csapataival
 szemben vereséget szenvedett.